

de ærede Medlemmer. Men Hovedsagen er, at jeg mener, det ikke er rigtigt allerede nu at gaa til en Revision af den for ganske faa Maaneder siden vedtagne Lov. Vi har jo levet paa midlertidige Love for de gamle Pensionister i flere Aar. For faa Maaneder siden, altsaa sidste Foraar, vedtog vi en Lov af permanent Karakter efter meget omhyggelige Overvejelser baade i Pensionsdepartementet og i Lønningsudvalget. Og nu er det jo en fast Regel, som efter min Mening ikke bør fraviges, at naar man fra midlertidige Love er gaaet over til en permanent Lov, saa skal man lade den permanente Lov have Tid til at virke en Tid i Praksis, saa man derved kan gøre sine Erfaringer; og først naar disse Erfaringer er gjort i et passende Tidsrum, som ikke behøver at være meget langt, men som dog bør være længere end nogle faa Maaneder, kan man gaa til Overvejelse af en Revision; vi kan ikke evindeligt have disse Love i Støbeskeen.

Naar der er gaaet en passende Tid, vil man se, hvorledes den nye Lov virker i Praksis, og hvordan den suppleres gennem Aldersrenten, og man vil ogsaa se, hvilke Kategorier af Klager der mest begrundet kan rejses, og saa vil man kunne gaa til en Revision paa et bedre praktisk Grundlag, end det nu vil kunne ske. Jeg skal ogsaa erindre om, at den sidste Lov betød en ikke ganske ringe Udgiftsforøgelse for Statskassen, og jeg vil minde Pensionisterne om, at det er ganske overordentlig betydelige Ofre, der er bragt i de senere Aar netop for de gamle Pensionister, hvilket det ogsaa glædedede mig, at det ærede Medlem Hr. Schiøler fuldt ud anerkendte, og jeg ser ogsaa, det er anerkendt af de gamle Pensionister selv paa deres Aarsmøder. Jeg har omfattet denne Sag med ganske særlig Interesse, og jeg tror, denne Interesse fuldt ud deles af de forskellige politiske Partier i dette høje Ting uden Forskel, og Villien til at komme de gamle Pensionister til Hjælp har saaledes været den bedst mulige.

Til det ærede Medlem Hr. Spornfiedler vil jeg i Anledning af hans Klage over de særlige Skemaer vedrørende Frøavlsarealerne i 1923 sige, at da der kun dyrkes Frø paa ca. 8 000 Ejendomme, har man anset det for urimeligt og alt for bekosteligt at bebyrde de almindelige Areal-skemaer, der udsendes i et Antal af ca. 300 000, med disse særlige Frøavlsrubrikker, der er ret udførlige. Paa det almindelige Areal-skema gives der blot en summarisk Oplysning om Ejendommens samlede Frøareal. Saa tilstilles det specielle Skema de ca.

8 000 Frøavlere. Der er derved opnaaet en betydelig Besparelse af Papir, ligesom det almindelige Areal-skema, som jeg nævnte før, er blevet lettere at behandle baade for Landbrugernes selv og for Kontoret. Naar man har taget den specielle Frøavlsstatistik op, er det, efter indtrængende Anmodning fra interesserede Kredse om at faa Rede paa Udbyttet af Frøavl og Frøarealernes Fordeling samt de nærmere Forhold, der knytter sig dertil. Man har i disse Kredse været særlig interesseret i at faa Oplysningerne saa tidligt som muligt, og derfor har man, hvor det nøjagtige Tal for rensat Frø ikke har kunnet opgives, maattet benytte et skønsmæssigt Tal; det har været nødvendigt, naar man vilde imødekomme de berettigede Ønsker om at faa Statistikken i nogenlunde overkommelig Tid. Jeg kan ikke være enig med det ærede Medlem i, at skønsmæssige Tal aldeles ingen Betydning har i Statistikken, saa maatte vi bl. a. slaa en Streg over hele Høstudbyttestatistikken, som dog er en Gren af vor Statistik, der følges med den allerstørste Interesse af den almindelige Befolkning, thi Høstudbyttestatistikken hviler i det væsentlige paa et Skøn.

Det ærede Medlem Hr. A. C. Mortensen har klaget over Inkassationer hos Statshusmændene. Jeg mener nu ikke, det er berettiget, naar det ærede Medlem jævner disse Laan med Husmandskreditforeningslaan og siger, at man kunde godt give lige saa lang Henstand med Statshusmandsloanene som med Kreditforeningslaanene, thi Sikkerheden ved Statshusmandsloanene er saa meget ringere. Statshusmændene faar Laan op til Bygningers og Jordens fulde Værdi, medens Kreditforeningens Laantagere kun faar Laan op til højst 60 pCt. deraf. Derfor kan man heller ikke give saa lang en Frist til Restanterne imellem Statshusmænd som til Restanterne i Husmandskreditforeningerne. Jo længere Fristen er, des større Risiko er der for, at Pantet forringes, og denne Risiko kan nok løbes af Husmandskreditforeningerne, de har en bredere Margin at løbe paa, men derimod vilde det være mindre forsvarligt, hvor der er Spørgsmaal om Statshusmændene, som gaar lige op til den øverste Grænse. Jeg indrømmer, at Salærene nok kan være noget trykkende, men det er de almindelige Salærer, efter Sagførernes Landstarif, og naar der atter her anstilles Sammenligning med Husmandskreditforeningerne, glipper Sammenligningen, thi efter Forholdenes Natur har Husmandskreditforeningerne faste In-